

מרד וקורבן

על המרד והאחריות הכרוכה ביציאה למרד

חלק א'

מטרה: נכיר את סיפור מרד החשמונאים

שם מתודה:

נספר את סיפור המרד בהמשכים

גוף המתודה:

כל אחד לפי סבב מספר את הסיפור של המרד (בקול רם) כאשר בכל פעם המדריך עוצר אחרי כמה משפטים ומבקש מהבא בתור להמשיך אותו. מי שלא יודע שיאלתר. בסופו של דבר אמור לצאת סיפור מצחיק.

שם מתודה:

המדריך משלים את סיפור המרד, ומספר אותו כמו שצריך

גוף המתודה:

המרד החל בשנת 167 פני הספירה ומטרתו הייתה החזרת ירושלים מכיבוש אנטיוכוס היווני. אנטיוכוס שלט ביהודים באותה העת וביקש מכולם להתיוון. כל סממן דתי של היהדות נאסר. במשך כשנה עמד בראש המרד מתתיהו החשמונאי, ולאחר מותו עבר הפיקוד לבנו השלישי, יהודה, שנודע בכינוי "המקבי". יהודה נחשב ל"מצביא היהודי המהולל ביותר" של תקופת הבית השני, והוא שהנהיג את המורדים לכיבוש ירושלים בחודש כסלו בשנת 164 לפני הספירה.

פעולתו הראשונה של יהודה המקבי בירושלים הייתה טיהור בית המקדש מן הפסילים והריסת המזבח (מזבח העולה) שאנטיוכוס הפך למזבח של האל זאוס ובכך חילל אותו. במקומו של המזבח המחולל בנו המקבים מזבח אבנים חדש. הם גם הכינו כלים חדשים למקדש, ובהם מנורה, כדי לחדש את העבודה בבית המקדש. וביום כה בכסלו (שנת 164 לפני הספירה) חנכו המקבים את המזבח והקריבו עליו קרבן בטקס מלווה בתפילה ובשירה. ומאז נקבע יום זה – כה בכסלו – לחג החנוכה, ובו נוהגים להזכיר את טיהור בית המקדש מרד החשמונאים החזיר ליהודה את ריבונותה והביא להקמתה של מדינת החשמונאים.

עמידת הגבורה של היהודים במרד החשמונאים הבטיחה לא רק את "המשך קיומה של האומה היהודית והיהדות", אלא גם את "התפשטותו לעתיד של הרעיון הדתי המונותאיסטי בצביונו היהודי" ואת צמיחתן של הדתות המונותאיסטיות – הנצרות והאסלאם.

חלק ב'

מטרה: נדון על האחריות הכרוכה ביציאה למרד

שם מתודה:

נצפה בקטע הבא מתוך היהודים באים

גוף המתודה:

דיון:

- מה הסיבה שעם פותח במרד?
 - האם מצבנו ישתפר ומטרותינו יושגו בתום המרד?
 - האם ייתכן שנצא למרד שברור לנו שלא ננצח בו?
 - מהי האחריות אותה אנחנו לוקחים ביציאה למרד?
-
-